

Prof. dr hab. inż. Bogdan Antoszewski

LAUDATIO

**poświęcone Panu prof. zw. dr. hab. inż.
Władysławowi Włosińskiemu,
czł. rzecz. PAN, dr. h.c.**

**Magnificencjo Rektorze!
Wysoki Senacie,
Panie Dziekanie,
Wielce Szanowny i Drogi Profesorze,
Szanowni Państwo**

Mamy dziś zaszczyt gościć w murach Politechniki Świętokrzyskiej znamienitych gości. Przybyli tu, aby być świadkami wyjątkowej uroczystości, jaką jest nadanie przez Senat Politechniki Świętokrzyskiej godności doktora honoris causa Panu Profesorowi Władysławowi Karolowi Włosińskiemu, wybitnej postaci świata nauki, a zwłaszcza nauk technicznych, profesorowi zwyczajnemu, członkowi rzeczywistemu Polskiej Akademii Nauk, niezłomnemu badaczowi, znakomitemu uczonemu o światowej sławie, wychowawcy wielu pokoleń inżynierów; osobie skromnej, ale konsekwentnej i skutecznej w swoich działaniach.

Los zdarzył, że to mnie, świeżo wypromowanemu profesorowi, przypadł w udziale zaszczyt przedstawienia sylwetki bohatera dzisiejszej uroczystości i jego niecodziennych dokonań. Szczególny to dla mnie honor i niekłamana przyjemność, gdyż mam oto sposobność publicznie podziękować za życzliwość i słowa wsparcia, jakimi zostałem obdarzony przez Profesora w chwili objęcia przeze mnie funkcji dyrektora Centrum Laserowych Technologii Metali.

Sylwetka Profesora Włosińskiego kształtowała się w dwóch środowiskach: akademickim Politechniki Warszawskiej i naukowym Polskiej Akademii Nauk.

Profesor Władysław Włosiński urodził się w 1931 roku. Studia politechniczne ukończył w 1962 roku na Wydziale Mechanicznym

Technologicznym Politechniki Warszawskiej, z którym to wydziałem związany był poprzez zatrudnienie od 1982 roku do końca pracy na uczelni. Praktykę przemysłową zdobywał w Zakładach Lamp Oscyloskopowych i Instytucie Technologii Materiałów Elektronicznych. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w roku 1970 na wspomnianym Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Warszawskiej. Rada tego Wydziału, w 1977 roku, nadała Profesorowi stopień doktora habilitowanego. W roku 1983 otrzymał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a w 1989 tytuł naukowy profesora zwyczajnego. Podczas pracy na Politechnice Warszawskiej przez wiele lat pełnił różne funkcje, między innymi był kierownikiem Zakładu Inżynierii Spajania (dawniej Zakład Spawalnictwa), Prodziekanem ds. Nauki, a następnie w latach 1994–1999 Prorektorem Politechniki Warszawskiej ds. Nauki; w latach 1999–2003 pełnił funkcję dyrektora Centrum Transferu Technologii. Od roku 2003 w działalności Profesora Włosińskiego rozpoczyna się okres, w którym dominujące znaczenie ma jego praca w strukturach Polskiej Akademii Nauk, gdzie w latach 2003–2010 pełnił z wyboru funkcję Przewodniczącego Wydziału IV Nauk Technicznych.

Profesor Włosiński reprezentuje dyscyplinę „budowa i eksploatacja maszyn” specjalność „spajanie materiałów”, jest twórcą znanej i uznanej światowej szkoły naukowej oraz kilku niekonwencjonalnych technologii spajania nowoczesnych zaawansowanych materiałów, takich jak: ceramika konstrukcyjna, kompozyty, specjalne szkła, materiały półprzewodnikowe i stopy intermetaliczne. Wyniki jego oryginalnych prac naukowych przyczyniły się do opracowania procesów technologicznych wdrożonych do produkcji przemysłowej. Dotyczy to takich wyrobów jak: obudowy do diod mocy i tyrystorów, prętów laserowych czy form do prasowania szkła. Należy zaznaczyć, że opracowane technologie zostały opatentowane i uzyskały prawa wynalazków.

Do najważniejszych osiągnięć naukowych Profesora Włosińskiego należą m.in.:

- określenie profili dyfuzji i współczynników dyfuzji Mn, Fe i Mo do ceramiki typu Al_2O_3 ; w powiązaniu z warunkami procesu spajania ceramiki korundowej z metalami;
- termodynamiczny opis reakcji w stanie stałym przy spajaniu ceramiki korundowej z metalami oraz potwierdzenie eksperymentalne i weryfikacja tych obliczeń;

- określenie i opis zjawisk dyfuzji reakcyjnej w czasie spajania ceramiki typu Al_2O_3 z miedzią domieszkowaną tytanem;
- określenie za pomocą obliczeń metodą elementów skończonych pól rozkładu naprężeń własnych i zaproponowanie optymalnych rozwiązań konstrukcji złączy ceramika-metal;
- określenie struktury warstw pośrednich przy spajaniu ceramiki tlenkowej i ceramiki azotowej z metalami i powiązanie tych struktur z właściwościami wytrzymałościowymi złączy;
- redukcja naprężeń własnych przy spajaniu materiałów różniących się znacznie współczynnikami rozszerzalności cieplnej (np. Cu- Al_2O_3) przez zastosowanie funkcjonalnych materiałów gradientowych (FGM).

Profesor Władysław Włosinski stworzył szkołę naukową spajania zaawansowanych materiałów, której trzon stanowią jego wychowankowie. Swoje osiągnięcia naukowe zawarł w pięciu monografiach i około 150 artykułach opublikowanych w prasie polskiej i zagranicznej (m.in. „Journal of Materials Science”, „Science of Sintering”, „Transactions of JWRI”, „Advanced Composites Letters”, „Archiwum Nauki o Materiałach” i „Bulletin of the Polish Academy of Sciences: Technical Sciences”). Wypromował 29 doktorów (w tym 3 cudzoziemców), opiekował się 10 habilitantami, w tym jednym z Politechniki Świętokrzyskiej, recenzował liczne prace doktorskie (40) i habilitacyjne (19); opiniował postępowania o nadanie tytułu profesora (10). Odbił wielokrotnie zagraniczne staże naukowe (Anglia, Japonia, Niemcy). Jako visiting professor wykładał na Uniwersytecie Technicznym w Pekinie (1988) oraz na Uniwersytecie w Osace (1998). Był zapraszany z referatami dotyczącymi spajania nowoczesnych materiałów na konferencje w Niemczech, Danii, we Włoszech i Japonii. Międzynarodowe uznanie osiągnięć naukowych Profesora znalazło wyraz w wyborze go na członka Międzynarodowego Instytutu Nauki o Spiekaniu, Amerykańskiego Towarzystwa Spawalniczego i Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Jest honorowym profesorem dwóch chińskich uczelni: w Beijng Polytechnic University i University for Surface Engineering.

W nauce polskiej pełni funkcję Przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Technologii Materiałów Elektronicznych, jest członkiem Rady Naukowej Instytutu Spawalnictwa w Gliwicach, Instytutu Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN w Krakowie, Centrum Wysokich Ciśnień

PAN w Warszawie, oraz Centrum Laserowych Technologii Metali w Kielcach. W krajowym środowisku akademickim został uhonorowany tytułami doktora honorowego Politechniki Wrocławskiej, Warszawskiej i Śląskiej.

Jest też członkiem komitetów redakcyjnych następujących czasopism:

- „Bulletin of the Polish Academy of Sciences: Technical Sciences”;
- „Postępy Technologii Maszyn i Urządzeń PAN”;
- „Przegląd Spawalnictwa”;
- „International Journal of Plant Engineering and Management”;
- „China Surface Engineering Journal”.

Na szczególne podkreślenie zasługuje współpraca Profesora Włosińskiego z wieloma ośrodkami akademickimi w Polsce, głównie z AGH w Krakowie, Politechniką Wrocławską oraz naszą Uczelnią.

Profesor Władysław Włosiński jest osobą niezwykle zasłużoną dla kieleckiego ośrodka naukowego. Jest współzałożycielem wspólnej jednostki Polskiej Akademii Nauk i Politechniki Świętokrzyskiej, przekształconej w 1996 roku w Centrum Laserowych Technologii Metali oraz członkiem jego Rady Programowej. Aktywnie uczestniczył w pracach związanych z wyposażeniem Centrum Laserowych Technologii Metali w unikalną aparaturę, w tym między innymi w Laser TLF 6000 który w owych czasach był jednostką o największej mocy w Polsce. Swoim ogromnym zaangażowaniem w prace Rady Programowej Centrum Laserowych Technologii Metali wywarł pozytywny wpływ na środowisko kieleckie współtworząc atmosferę akademickości i inspirując badania naukowe ukierunkowane na nowe technologie laserowej obróbki metali i tworzyw, ze szczególnym uwzględnieniem laserowego kształtowania metali.

Profesor Władysław Włosiński, wraz z Profesorem Henrykiem Frąckiewiczem, był inicjatorem przejścia pracowników Instytutu Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk do Rady Wydziału Mechanicznego Politechniki Świętokrzyskiej, co przyczyniło się do stworzenia warunków kadrowych do powstającego nowego wydziału – Wydziału Zarządzania i Modelowania Komputerowego. Wreszcie będąc Przewodniczącym IV Wydziału PAN doprowadził do uregulowania trudnych spraw majątkowych pomiędzy Politechniką Świętokrzyską a Polską Akademią Nauk.

Szanowny Panie Profesorze, Pana niezwykle bogaty dorobek naukowy, dydaktyczny, organizacyjny i inżynierski oraz uznanie, jakim cieszy się Pan w środowisku naukowym krajowym i zagranicznym, a także wieloletnia

owocna współpraca z naszą Uczelnią, w pełni uzasadniają decyzję Senatu Politechniki Świętokrzyskiej o nadaniu Panu Profesorowi godności doktora honoris causa naszej Uczelni.

Kielce, 22 maja 2013 r.

A handwritten signature in blue ink, consisting of stylized, cursive letters that appear to be 'P. B.' followed by a flourish.